

Posudek oponentky

na rigorózní práci Mgr. Bernarda Prívary „Náhrada škody v režime Dohovoru OSN o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru“

Rigorózní práce je věnována klasické, avšak stále aktuální problematice náhrady škody podle Vídeňské úmluvy o smlouvách o mezinárodní koupi zboží (CISG). Záměrem práce, jak autor uvádí na s. vi, je srovnání přístupů k otázkám náhrady škody a úroků z prodlení v rozhodovací praxi státních soudů a rozhodčích soudů s názory odborníků práva mezinárodního obchodu. Otázka interpretace jednotlivých ustanovení CISG je jednou z nejpálčivějších a autor se snaží o to, uvést čtenáře do judikatury, která má pro interpretaci a zejména její předvídatelnost značný význam.

Rigorózní práce je celkem vhodně systematicky uspořádána, sestává z osmi kapitol, dále vnitřně rozčleněných, z nichž první je Úvodem a poslední je Závěrem. Sama práce však pro čtenáře příliš přehledná není, zejména „díky“ nepřehlednému označování stránek, které nejsou číslovány, i nestandardním citacím (co znamená „Opakovaná citácia“, nemělo to být spíše *op.cit.*, *opus citatum*?) a velmi často mylným křížovým odkazům. Z práce také přímo „čiší“ angličtina, např. vůbec nerozumím výrazu „prostost' právnej stenografie“ na s. cviii, to by měl autor vysvětlit při ústní obhajobě.

Po stručném Úvodu se autor ve druhé kapitole vyslovuje k historii náhrady škody a velmi stručně i k historii CISG, což je škoda, protože na přípravě CISG se významně podíleli čeští experti. Třetí kapitola se věnuje použitelnosti CISG. Autor by měl při ústní obhajobě srovnat vztah CISG a Římské úmluvy o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy a CISG a Nařízení Řím I, a to nikoli obecně, nýbrž z hlediska rozhodování v ČR a v SR (ke s. xvii).

Čtvrtá kapitola se zaměřuje na vznik odpovědnosti za škodu a v této kapitole lze spatřovat těžiště celé práce. Velmi oceňuji práci autora s judikaturou, kterou pečlivě sebral a

kteřá vhodně ilustruje naznačené otázky. Rovněž pátá kapitola, která se zabývá odstoupením od smlouvy, a šestá kapitola, která uvádí zmenšení ztráty, se orientují na judikaturu. Sedmá kapitola stručně uvádí úroky z prodlení a jejich vztah k nároku na náhradu škody.

Na práci si cením především zpracování judikatury, i když zcela postrádám rozhodnutí českých a slovenských soudů a rozhodčích soudů. Také většinou postrádám vlastní názory autora: např. jeho názor ke s. ciii, první odstavec? I k tomu by se měl vyjádřit.

Práce je završena stručným Závěrem, v němž autor uvádí, že soudy přes rozpory nauky interpretují CISG relativně jednotně, což je pozitivní zjištění.

Autor by se při ústní obhajobě měl alespoň heslovitě vyjádřit k posouzení náhrady škody v letošním modelovém případě, který je předmětem soutěže Willem C. Vis International Commercial Arbitration Moot ve Vídni (<http://www.cisg.law.pace.edu/cisg/moot/moot17.pdf>), a to právě z hlediska výsledků, k nimž dospěl ve své práci.

Rigorózní práci hodnotím přes uvedené připomínky (které nechť autor bere jako konstruktivní podněty pro svou další práci) velmi pozitivně, autor se zaměřil na řadu otázek, jejichž zpracování je cenné. Prokázal schopnost pracovat s judikáty i s literaturou, a to především zahraniční. Práce by mohla být v přepracované podobě publikována, alespoň pro potřeby slovenské a případně i české rozhodovací praxe.

Práci doporučuji k ústní obhajobě a navrhuji, aby po úspěšné obhajobě a úspěšném vykonání rigorózní zkoušky byl Mgr. Bernardovi Prívarovi přiznán akademický titul JUDr.

V Praze dne 21.3.2010

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc., DSc.